

เฉพาะในช่วงบั้นปลายชีวิตของ Steiner

เท่านั้นที่เขาสามารถหุ้มเห้ความสนใจอย่างเต็มที่ให้กับภารกิจอันยิ่งใหญ่ลำดับสองของภารกิจที่เขาประกาศไว้

นั่นคือการถ่ายทอดความเป็นจริงของการกลับชาติมาเกิดและกรรมในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับชาวตะวันตก แน่ใจว่ามันไม่ใช่เหตุบังเอิญที่ Steiner รับภาระงานนี้นานหลังจากช่วงเวลาความเชื่อทางเทวญาณของเขาเพียงเท่านั้น ข้ออ้างยืนยันของ Steiner

มีความคล้ายคลึงกับคำสอนของชาวตะวันออกส่วนใหญ่เพียงเล็กน้อย และเขาก็คงไม่ต้องการทำให้มันสับสน แต่การนำเข้าสู่หัวข้อที่ยอดเยี่ยม (และจำเป็น) นั้นก็มีให้เห็นอยู่แล้วในบทของ *Esoteric Science (ศาสตร์ลึกลับ)* ที่ชื่อ "Sleep and Death" ("การนอนหลับและความตาย")

มันอาจกลายมาเป็นคำอุปมาที่ใช้บ่อยซ้ำ ๆ ซาก ๆ แต่อย่างไรก็ตาม มันก็เป็นความจริงที่ว่า การนอนหลับเป็น 'ความตายเล็ก ๆ' นั่นคือ ทุกคืนในการนอนหลับ

เราทิ้งร่างกายของเราเพื่อเข้าสู่และสื่อสารกับโลกวิญญาณ เพียงเพื่อจะสัมผัสประสบการณ์นั้นเมื่อตื่นขึ้นมาก็เท่านั้นเอง ในทำนองเดียวกัน เราก็สื่อสารกับดวงวิญญาณในระหว่างช่วงเวลาที่ยานขึ้นในโลกวิญญาณระหว่างผู้มาเกิดใหม่ต่าง ๆ เพียงเพื่อจะดื่มน้ำจาก Lethe (เลเธ)

ซึ่งเป็นแม่น้ำแห่งการลืมก่อนที่จะเกิดใหม่ อย่างที่ Wordsworth กล่าวอ้างว่าทั้งความตายและการเกิดใหม่ของเรานั้น

"เป็นแต่เพียงการนอนหลับและการลืมก็เท่านั้น"

เราไม่ได้ถูกสร้างขึ้นใหม่เมื่อแรกเกิดมากไปกว่าเมื่อเราตื่นขึ้นจากการนอนหลับในตอนเช้าเลย

การกลับชาติมาเกิดทำให้เข้าใจวิวัฒนาการของจิตสำนึกและในทางกลับกัน วิวัฒนาการของจิตสำนึกก็ทำให้เข้าใจการกลับชาติมาเกิดเช่นกัน

มันยังทำให้เกิดการถ่วงดุลความยุติธรรมต่าง ๆ

ของสถานะการเกิดที่ดูเหมือนไม่มีใครควบคุมได้ เช่น ชนชั้น เพศ เชื้อชาติ โอกาสหรือการขาดโอกาสต่าง ๆ ของพวกเขา

การใช้ชีวิตในช่วงเวลาแห่งความสงบสุขหรือการปะทะต่อสู้กันที่รุนแรงชั่วร้าย

การพบกับความสะดวกรสบายที่ยอดเยี่ยมและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จากเทคโนโลยี และอื่น ๆ ด้วย ตามคำกล่าวของ Steiner โดยปกติแล้ว เรามักจะสลับเพศกัน

และย้ายจากวัฒนธรรมหนึ่งไปยังอีกวัฒนธรรมหนึ่งตลอดทั่วผู้มาเกิดใหม่มากมาย ซึ่งจะซึมซับ (หรืออย่างน้อยก็ได้รับโอกาสที่จะซึมซับ)

สิ่งที่ดีที่สุดที่แต่ละวัฒนธรรมมีให้

มันเป็นวิสัยทัศน์ที่มีความเป็นสากลอย่างลึกซึ้งซึ่งมากมาย นั่นคือ เมื่อเวลาผ่านไป เราทุกคนจะค่อย ๆ

กลายเป็นพลเมืองของโลกและเป็นมนุษย์ทั้งหมดไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ความสามารถที่ได้มาจากการทำงานหนัก (หรือความทุกข์ทรมาน หรือความยากลำบากอื่น ๆ)

ในผู้มาเกิดใหม่หนึ่งคนจะเปลี่ยนไปเป็นผู้มีพรสวรรค์ใหม่ ๆ

ในการเกิดใหม่คราวหน้า อัจฉริยะไม่ใช่เรื่องบังเอิญ

การกลับชาติมาเกิดและกรรมรวมกันส่งมอบ *ความยุติธรรมและความเมตตา* *ปรานีที่เป็นรูปธรรมในโลกนี้*

แทนที่จะเป็นคำสัญญาของคำชดเชยที่คลุมเครือในการเกิดใหม่คราวหน้า งานหรือภาระหน้าที่ของเรากลับมาเป็นความสามารถใหม่

แต่ความล้มเหลวและการประพฤติผิดของเราก็กลับมาพบกับเราในการเกิดใหม่ของเราคราวหน้าด้วยเช่นกัน

ซึ่งจะเผชิญหน้ากับเราเหมือนเป็นการประสบพบเจอและเป็นเหตุการณ์ภายนอกต่าง ๆ ที่ดูเหมือนเป็นการบังเอิญ

โดยการปล่อยให้เราได้ประสบกับผลที่ตามมาจากการกระทำต่าง ๆ

ของเราด้วยตัวของเราเอง

และโดยการให้โอกาสเราที่จะเติบโตพัฒนาและประกาศใช้คำชดเชย ฉะนั้น กรรมจึงเป็นการผ่อนผัน/การอภัยโทษ

ซึ่งเป็นความถูกต้องตามกฎหมายขั้นสูงที่ช่วยให้เราฟื้นตัวกลับมาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้ Steiner เตือนว่ากฎแห่งกรรมนั้นซับซ้อนอย่างมาก

และกรรมนั้นก็สร้างได้อย่างไม่รู้จบ ดังนั้น เขาจึงย้ายการดำเนินเรื่อง [ใน *Karmic Relationships (ความสัมพันธ์แบบกรรม)*]

จากชุดการบรรยายที่สร้างหลักการพื้นฐานบางอย่างไปยังชุดตัวอย่างยาว ๆ
จากชีวประวัติของบุคคลจริงในประวัติศาสตร์อย่างค่อนข้างรวดเร็ว

คำในภาษากรีกที่มีความหมายว่า 'karma (กรรม)'

ในภาษาสันสกฤตนั้นน่าจะเป็นคำว่า 'drama (ละคร)' แล้ว Steiner

ก็กระตุ้นและโน้มน้าวให้เรามองชีวประวัติของเราว่าเป็นละครทางศีลธรรมที่เปิดเผย
ออกมา

หรือให้นึกถึงกรรมในฐานะประติมากรหรือช่างปั้นที่หล่อหลอมดินเหนียวที่มีชีวิตข
องเรา ตามที่ Steiner ได้กล่าวยืนยันว่า "กรรมเป็นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ที่สุด"

ถ้าอย่างนั้นชีวิตของเราก็ต้องเป็นผลงานศิลปะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ทุกสิ่งที่เราทำและทุกสิ่งที่เราทนทุกซันั้นมีความหมาย

(เนื้อหาที่ตัดตอนมาจาก Frederick Amrine, *Discovering a Genius: Rudolf Steiner at 150* [(Amazon:) Keryx, 2017])